

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/158/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114232701
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1114232701.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členiek senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a JUDr. Marty Šašinkovej v právnej veci žalobcu: Union poisťovňa, a.s., Karadžičova 10, 813 60 Bratislava, IČO: 31 322 051, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, o zaplatenie 1.435,80 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 26Cb/15/2015-244 zo dňa 3.2.2020 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 26Cb/15/2015-244 zo dňa 3.2.2020 v napadnutej časti týkajúcej sa úroku z omeškania a súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.435,80 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 12.11.2014 do zaplatenia v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku z titulu regresného nároku a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100%, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 13.2.2014 došlo ku škodovej udalosti na Ulici J. L. Bellu v llave, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo poistníka zn. Fiat Scudo s EČV U. XXX Q.. Škoda bola spôsobená motorovým vozidlom zn. VW Passat s EČV NR 939 FK, ktorého držiteľom je spoločnosť CAMPRI, spol. s r.o., Hlohovecká cesta 13, 951 41 Lužianky a ktoré je povinne zmluvne poistené u žalovaného. Zo spoločného vyhlásenia na správe o dopravnej nehode zo dňa 13.2.2014 a Oznámenia škodovej udalosti z havarijného poistenia zo dňa 2.6.2014 vyplýva, že škoda vznikla tak, že motorové vozidlo povinne zmluvne poistené u žalovaného na Ulici J. L. Bellu v llave cúvalo a narazilo do za ním stojaceho motorového vozidla poškodeného, ktoré bolo havarijne poistené u žalobcu. Žalobca škodovú udalosť zlikvidoval, pričom vyplatil poškodenému časť poistného plnenia vo výške 380,50 EUR dňa 10.7.2014 a dňa 9.10.2014 doplatok poistného plnenia vo výške 1.055,30 EUR, spolu vo výške 1.435,80 EUR. Žalobca sa listom zo dňa 30.7.2014 a listom zo dňa 17.10.2014 obrátil na žalovaného so žiadosťou o refundáciu škody vzhľadom na to, že držiteľ motorového vozidla (škodca) zn. VW Passat s EČV M. XXX N. mal u neho uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalovaný žiadosť žalobcu o refundáciu škody listom zo dňa 27.10.2014 zamietol z dôvodu, že škodová udalosť údajne nespĺňa podmienky pre poskytnutie plnenia, pričom poškodenia na poškodenom motorovom vozidle zn. Fiat Scudo s EČV U. XXX Q. sú údajne nezlučiteľné s nehodovým dejom.

3. Žalovaný vo vyjadrení, uviedol, že refundáciu odmieta z dôvodu že šetrením pri prvotnom uplatnení z PZP pod č. PU 8003938172 bolo 16.4.2014 zistené, že poškodenie vozidla U. je nezlučiteľné s nehodovým dejom. Poškodenia na vozidle U. XXXBE tvarovo, rozsahovo a výskovo nezodpovedajú poškodeniam poisteného vozidla, z čoho je zrejmé, že škodca jednoznačne nemohol poškodiť vozidlo

poškodeného v zdokumentovanom rozsahu. Z uvedených skutočností vyplýva, že za poškodenie poškodeného vozidla poistený nezodpovedá. Taktiež uviedol, že dňa 30.10.2014 nemohol byť v omeškaní s výplatou poistného plnenia. Konkrétne dôvody neuviedol všeobecne poukázal na ust. § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

4. Prvoinštančný súd ustanovil vo veci znalca a mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že dopravná nehoda sa stala tak, ako bola popísaná v hlásení o dopravnej nehode, na základe ktorého žalobca riadne plnil. Vyplýva to aj zo záverov znaleckého dokazovania. Preto žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

5. Proti výroku rozsudku v časti úrokov z omeškania vo výške 5,05 %ročne zo sumy 1.435,80 EUR od 12.11.2014 do zaplataenia a výroku rozsudku, ktorým súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. V odvolaní o.i. uviedol, že vzhľadom na to, že si žalovaný splnil svoje povinnosti uložené mu v ust. § 11 ods. 6 zák. o PZP, nie je povinný žalobcovi hradiť úroky z omeškania. Podľa žalovaného uvedené potvrdzuje aj rozsudok NS SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017, na ktorý poukázal. Žalovaný zastáva názor, že si splnil povinnosť ustanovenú mu v § 11 ods. 6 písm. b/ zák. o PZP a teda sa nemohol dostať do omeškania. Do omeškania by sa dostal s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradil v lehote určenej súdom žalobcovi priznanú náhradu škody podľa § 11 ods. 7 zák. o PZP. S ohľadom na to, že z odôvodnenia rozsudku prvostupňového súdu nie je zrejmé, na základe čoho dospel k záveru, že žalobcov nárok na úroky z omeškania je preukázaný, považuje žalovaný rozsudok za nedostatočne odôvodnený. Žalovaný má za to, že nedostatok odôvodnenia, resp. absencia aplikácie právnej úpravy úrokov z omeškania podľa zák. o PZP má za následok nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia v predmetnej časti. Vzhľadom k tomu, že žalobca nemá nárok na úrok z omeškania, nepatrí mu ani nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Preto navrhol, aby odvolací súd v napadnutých výrokoch rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a návrh žalobcu v časti úrokov z omeškania zamietol a zaviazal žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania, alebo eventuálne rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konania.

6. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že v zmysle výkladu ustanovení zákona o PZP /§ 11 ods. 6, 7 a 8/ poukazuje na to, že predmetné ustanovenie ods. 8 sa týka len prípadu omeškania poisťovateľa s plnením jeho nepeňažnej povinnosti, t.j. riadne a včas začať a skončiť prešetrovanie poistnej udalosti a jeho výsledky riadne oznámiť poškodenému. Naopak sa nezaobera omeškaním poisťovateľa so splnením jeho inej právnej povinnosti, a to včas a riadne poskytnúť žalobcovi plnenie náhrady škody, ktoré žalobca riadne preukázal. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona o PZP nevyklučuje vznik nároku žalobcu na úrok z omeškania pri samotnom omeškaní s poskytnutím peňažného plnenia náhrady škody zo strany žalovaného, a preto nie je možné na základe tohto ustanovenia v takomto prípade nárok na úrok z omeškania vylúčiť. V danom prípade má žalobca za to, že jednoznačne preukázal, že žalovaného vyzval na úhradu žalovanej istiny listom zo dňa 17.10.2014, doručeným žalovanému dňa 20.10.2014, pričom žalovaný odmietol plniť tieto preukázané nároky. Vzhľadom k tomu, že tieto nároky žalovaný žalobcovi neuhradil v lehotách stanovených zákonom o PZP, žalovaný neplnil žalobcovi plnenie riadne a včas a s plnením sa dostal do omeškania. Žalovaný listom zo dňa 27.10.2014 oznámil, že neposkytne poistné plnenie a škodu odkladá. Žalovaný sa 15-tým dňom po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poskytnúť poistné plnenie, dostal bez akýchkoľvek pochybností do omeškania. Úrok z omeškania žalobca požaduje odo dňa 12.11.2014 (27.10.2014 + 15 dní). Podľa žalobcu nie je predsa možné, aby sa takým výkladom ustanovení zákona o PZP, ktorý uvádza žalovaný ustálilo, že poisťovateľ nie je nikdy s plnením v omeškaní, ak dôvody, pre ktoré neplnil poškodenému uvedie, odôvodní a doručí. V takomto prípade by to mohlo zakladať domnienku, že aj v prípade, ak poisťovateľ po likvidácii poistnej udalosti je preukázateľne povinný plniť, avšak neplní, a plní až po doručení právoplatného rozhodnutia súdu, poisťovateľovi nehrozia žiadne sankcie, aj keď reálne mal plniť už po likvidácii poistnej udalosti alebo po riadnom preukázaní nároku poškodeného. Poisťovateľ nie je potom nijakým spôsobom sankcionovaný, aj keď reálne je s plnením v omeškaní. Žalobca už pred začatím súdneho konania žalovanému preukázal, že má nárok na náhradu škody, keďže ju žalovaný odmietol uhradiť, má žalobca za to, že žalovaný musí byť s plnením v omeškaní. V zmysle vyššie uvedeného má žalobca za to, že súd vec správne právne posúdil, dospel k

správnym skutkovým zistenie a úrok z omeškania a trovy konania priznal správne, a teda navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalovaného odmietol alebo alternatívne rozhodnutie súdu potvrdil.

7. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý zotrval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach a uviedol, že pokiaľ súd prvej inštancie rozhodol o priznaní práva na úroky z omeškania žalobcovi, nerešpektoval tak vôľu zákonodarcu obsiahnutú v ust. § 11 ods. 8 zák. o PZP.

8. K vyjadreniu žalovaného sa následne vyjadril žalobca, ktorý taktiež zotrval na svojich predchádzajúcich skutkových a právnych tvrdeniach.

9. Odvolací súd prejednal vec podľa § 379 - 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. V zmysle § 11 ods. 6 zákona o PZP, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

11. V zmysle ods. 7 zákona o PZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

12. V zmysle ods. 8 zákona o PZP, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

13. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

14. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

15. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESĽP. Judikatúra tohto súdu ale nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

16. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie

rozhodnutia (napr. II. ÚS 383/06). Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces.

17. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

18. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že odôvodnenie prvostupňového súdu v predmetnej veci musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Konajúci súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia (§ 220 ods. 2, 3 CSP) je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať správnosť rozhodnutia a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí. t.j. musí byť preskúmateľné. Tieto požiadavky napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nespĺňa.

19. Je potrebné zdôrazniť, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nijako nevysporiadal so skutkovými aj právnymi závermi týkajúcimi sa priznaných úrokov z omeškania. Z rozhodnutia nie je jasné, na základe čoho súd priznal žalobcovi 5,05% ročný úrok z omeškania od 12.11.2014 do zaplatenia. Z uvedeného možno dôvodiť, že absencia tak skutkových okolností a zistení ako aj právneho posúdenia veci má za následok nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Pod právnym posúdením sa rozumie činnosť, pri ktorej súd podriadi zistený skutkový stav pod príslušnú právnu normu. Relevantné skutkové zistenia v prejednávanom spore sú myšlienkovým postupom súdu podradené pod hypotézu právnej normy, ktorá sa má v danej veci aplikovať, čo však prvostupňový súd nevykonal. To isté platí aj pre priznanie nároku na náhradu trov konania v rozsahu 100% žalobcovi. Z rozhodnutia nie je zrejmé, prečo súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% a chýba aj aplikácia právnej normy.

20. So zreteľom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie je v napadnutej časti nepreskúmateľné a zmätočné, čo malo za následok porušenie práva odvolateľa na spravodlivé súdne konanie a odňatie možnosti odvolateľa konať pred súdom. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a súvisiaceho výroku o nároku na náhradu trov konania podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie.

21. Úlohou prvoinštančného súdu bude vo vyššie uvedených intenciách odvolacieho súdu opätovne vec prejednať, vyhodnotiť nárok žalobcu v napadnutej časti úrokov z omeškania, vysporiadať sa so všetkými podstatnými skutočnosťami tvrdenými stranami sporu a s právnymi skutočnosťami zistenými súdom v nadväznosti na vykonané dôkazy a svoje rozhodnutie riadne odôvodniť. Z odôvodnenia rozhodnutia pritom musí byť zrejmé, ako súd prvej inštancie vyhodnotil konkrétne tvrdenia a dôkazy a aké z nich vyvodil právne závery.

22. O nároku na náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci v súlade s § 396 ods. 3 CSP.

23. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

3.0a Tarjányiovátovenia:ým ia Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).